

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov : **1/ A. M.**, bývajúca v Ž., **2/ R. M.**, bývajúci v Ž., zastúpený Mgr. L. K., advokátom v Ž., **3/ I. K.**, bývajúca v Ž., **4/ E. Ď.**, bývajúca v Ž., proti žalovanému : **Slovenská republika – zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, **o zaplatenie 15 700,36 € z titulu náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 18 C 350/1994, o dovolaní žalobcu 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. marca 2010 sp.zn. 8 Co 340/2009

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom (v poradí druhým) z 8. júna 2009 č.k. 18 C 350/1994-212 zamietol návrh žalobcov, ktorým sa domáhali náhrady škody v súvislosti s nesprávnym úradným postupom orgánov štátu v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. voči žalovanému. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia vyššie popísané nehnuteľnosti riadne odpredali v roku 1977 štátu. Predávajúcim boli vyplatené peniaze. Nebolo špecifikované, akým spôsobom spôsobil škodu žalobcom krajský súd, resp. bývalé štátne notárstvo.

Na odvolanie žalobcov 1/, 2/ Krajský súd v Žiline rozsudkom z 30. marca 2010 č.k. 8 Co 340/2009-231 potvrdil rozsudok okresného súdu a žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Poukázal na to, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného

súdu je vecne správne, pričom v bližších podrobnostiach vzhľadom k uvedenému konštatovaniu naň odvolací súd aj poukazuje v celom rozsahu. Z uvedených dôvodov sa preto v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. So všetkými skutočnosťami uvádzanými žalobcami v odvolaní sa v dostatočnej miere zaoberal už prvostupňový súd.

Žalobca 2/ podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a dôvodil tým, že postupom odvolacieho súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Namietal, že ani prvostupňový a ani odvolací súd nevykonali dôkazy, pričom na odvolacom súde ani tieto nemohol navrhnúť, keďže odvolací súd nenariadil vo veci pojednávanie. Poukázal na nesprávny postup v konaní o registrácii predmetnej zmluvy a to v konaní Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13 Co 370/1991. Taktiež namietal, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal obsahom a predmetom žaloby žalobcov napriek skutočnosti, že žalobca predložil súdu dôkazy o konkrétnych prípadoch nesprávneho postupu štátneho notárstva a Krajského súdu v Banskej Bystrici v príslušných konaniach. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a rovnako aj prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu 2/ odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktorý v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania ani neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238

ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobcom 2/ tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobca 2/ v podanom dovolaní namietal, že tak súd prvého stupňa ako aj odvolací súd nevykonali dôkazy ním navrhované, teda skutkový stav zostal nezistený. Konaním oboch súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa ustálenej súdnej praxe nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom konania nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (napr. R 37/1993). Žalobcovi 2/ ako účastníkovi konania nebola preto nesprávnym procesným postupom súdu v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. na pojednávaní pred okresným súdom ako aj odvolacím súdom odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobca 2/ ďalej namietal, že nenariadením pojednávania pred odvolacím súdom, na ktorom chcel navrhnuť vykonanie dôkazov mu bola odňatá možnosť konať pred odvolacím súdom.

Dohovor o ľudských právach a základných slobodách nevyžaduje a ani z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nemožno vysledovať, že by sa malo na všetkých súdnych inštanciách pojednávanie vykonať verejne. Ak teda rozhodoval súd prvého stupňa na pojednávaní, odvolací súd v zásade nemusí nariadiť pojednávanie. Odvolací súd môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, len ak je rozhodnutie nesprávne výlučne po právnej stránke. Odvolací súd však vždy môže nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Bez pojednávania nemôže odvolací súd meritórne rozhodnúť veci, ak :

- zistí, že je potrebné na účely správneho zistenia skutkového stavu vykonať

(zopakovať) dôkazy,

- ak súd prvého stupňa rozhodol bez pojednávania,
- ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Z obsahu spisu je zrejmé, že odvolací súd neopakoval dôkazy, súd prvého stupňa nerozhodol bez pojednávania a v predmetnej veci to ani nevyžadoval dôležitý verejný záujem, aby bolo nariadené pojednávanie. Uvedené skutočnosti vedú odvolací súd k tomu, že tým, že odvolací súd nenariadil v predmetnej veci pojednávanie pred odvolacím súdom svojím konaním neodňal možnosť žalobcovi 2/ konať pred odvolacím súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcu 2/ nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom

odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľa, z ktorých niektoré sú už dávno neaktuálne (napr. dovolací dôvod o nedostatkoch v skutkových zisteniach).

V dovolacom konaní nebol žalobca 2/ úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová